

3. НАПОЛЕОНЪ.

Наполеонова-та честь 1) го бѣше натрупала съ сичкы-ты прѣимущества, кон-то го поставиха въ начало-то на единъ голѣмъ вѣкъ, и това благодѣяніе, на кое-то сѣдба-та е безпримѣръ, съедини ся още толкова съ разума му. Исторія-та не само не представлява подобнѣ единъ епохѣ, както е Наполеонова-та, дѣто израженіе-то на мысль-тѣ да е по-свободно усърдна, нѣ и още не завади и имя-то нито на едного, кой-то да ся е уцѣнилъ скоро съ единъ непрѣложный способъ.

— Нѣколко свободны години бидоухъ доста за да въведѣтъ потомство-то между него, непріятелиты и ласкателиты му. Той нито почыка, както оныя Египтянскы царіе, за кон-то говори Иродотъ, — решение-то на единъ народъ събранъ по негово-то погрѣбеніе. 2) Бѣдѣще-то ничто не ще да промѣни въ сѣдбѣ-тѣ на неговы-ты съвременницы. То ще го въздигне на първыя стѣпенъ на най-голѣмы-ты капетани, и на най-способны-ты държавны управители, може бы да е малко по-доленъ отъ Кесаря, нѣ много по-горѣнъ отъ Кромвела и Решеліа 3). То

1) Наполеонъ вѣрваче че има единъ сѣдбѣ, единъ честь за него. Това сѣщо вѣрвахъ нѣколко славны мѣжѣ, кон-то ся мысляхъ да ся проводени отъ Божѣ-тѣ промысль.

2) На Египетъ имаше обычай чтоиъ умре нѣкой дохаждахъ сѣдници да испытать живота му: ако е безъ грѣхъ отиасяхъ тело-то му на общи-ты гробница или Некрополисъ, а напротивъ хвъргахъ го въ единъ трапъ, кон-то ся думаше Тартаръ.

3) Французскы капитани (воинводы).